

## Sretni kruh

Bilo je to u kuhinji jednog kućanstva, dan uoči Dana kruha. Kroz prozor se moglo čuti pjevušenje majke koja je pripremala kruh. Pripremala ga je s puno pažnje i ljubavi kako bi djelovao što primamljivije budući da je sutra važan dan.

U veliku okruglu zdjelu uskakali su razni sastojci: brašno, kvasac, voda, sol... svi su oni imali čast postati ukusni svečani kruh! U njoj su se prelijevali tonovi žute i bijele boje.

Odjednom su majčine nježne ruke napravile zbrku u zdjeli, pomiješale sve sastojke i polako počele oblikovati kruh. Korak po korak, nastajao je kruh te je došlo vrijeme da se smjesa ubaci u pećnicu.

„O, ne! Opet ću se napuhati kao balon pun zraka!“ jadikovao je kvasac.

Nisu bili bolje raspoloženi ni drugi sastojci.

„Ne da mi se opet u saunu!“ govorila je sol.

„Ah, drugi će sastojci opet pokvariti moju bjelinu!“ ljutilo se brašno. No, ništa od toga nije čula majka i zato je smjesu elegantno položila u pećnicu te izašla van ostavivši kruh da se peče.

Kada je miris kruha bio dovoljno hrabar da izviri iz pećnice, provukao se kroz ključanicu kuhinjskih vrata, polagano odlepršao do ukućana i nježno ih pošakljao po nosnicama. Djeca su odmah otrčala do pećnice promatrajući kako se kvasac napuhuje i tvori jedinstveni kruh naš svagdašnji. Sada je kruh bio gotov: majka ga je položila u ukrašenu košaru i ostavila na kuhinjskom stolu.

Idućeg dana jedan od sinova probudio se vrlo rano, pripremio školske stvari, uzeo košaru s kruhom i produžio u školu...

Došavši, dječak je uočio da je sve spremno za priredbu Dana kruha. Predao je svoju krušnu slasticu učiteljici koja ga je stavila na izložbeni stol.

Kruh je bio ponosan što je završio na priredbi. Promatrao je djecu i roditelje koji su prolazili pokraj njega. Svatko bi pogledao izloženi kruh i divio mu se, a on je dražio osjetljive nosnice posjetitelja...

**Ingo Pavić, 6.b**

(Literarna družina)